



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: **J. S.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený JUDr. Petrem Doležalem, advokátem
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2024, č. j. KUUK/048700/2024/DS/
Pan,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 27. 3. 2024, č. j. KUUK/048700/2024/DS/Pan, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy (dále jen „městský úřad“), ze dne 31. 10. 2023, č. j. MURCE/49266/2023. Prvostupňovým rozhodnutím městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupek spočíval v tom, že „dne 29. 10. 2022 v 03:00 hodin na nájezdu na dálnici D8, 29. kilometr směrem na Prahu, byl

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce zastaven hlídkou Policie České republiky, Dálniční oddělení Nová Ves, jako řidič vozidla značky Toyota, registrační značky X. Žalobce byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce na zjištění, zdali není ovlivněn alkoholem, pomocí přístroje Dräger, kdy v čase 03:00 hodin byla naměřena hodnota 0,26 promile alkoholu a v čase 03:06 hodin byla naměřena hodnota 0,25 promile alkoholu v dechu. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení a fyziologické hranice alkoholu v těle (celkem -0,24) jsou hodnoty 0,02 a 0,01 promile alkoholu v dechu.“ Tím žalobce porušil § 5 odst. 2 písm b) zákona o silničním provozu. Byl mu uložen trest, a to pokuta ve výši 2 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Žaloba

2. V žalobě žalobce na prvním místě namítal porušení svých procesních práv. Uvedl, že žalovaný vydal v přestupkovém řízení dne 18. 7. 2023 rozhodnutí č. j. KUUK/093707/2023/DS/FD, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení městského úřadu ze dne 16. 2. 2023, č. j. MURCE/8253/2023. Prvostupňovým rozhodnutím městský úřad rozhodl dle § 72b zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“), že nepřipouští zastoupení žalobce zmocněncem M. B., MBA, narozeným X, bytem X, protože zmocněnec vystupuje v řízení o přestupcích v různých věcech opětovně a nejde o advokáta nebo jinou osobu poskytující právní služby soustavně a za úplatu podle jiného zákona.
3. Dle žalobce bylo rozhodnutí o nepřipuštění jeho zmocněnce nezákonné, a to již z důvodu, že bylo porušeno jeho právo seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Městský úřad vydal dle žalobce usnesení o nepřipuštění jeho zmocněnce z důvodu, že tento údajně zastupuje opakovaně různé účastníky. Teprve žalovaný však doplnil ve svém rozhodnutí konkrétní spisové značky příslušných řízení. Žalobce akceptuje, že primárně může postačit, aby v rozhodnutí bylo odkázáno na jiné spisové značky, vyjadřují-li tyto znalost správního orgánu z úřední činnosti; správní orgán však musí vždy znalost z úřední činnosti konkretizovat, tj. typicky odkázat na konkrétní řízení. Znalost z úřední činnosti je totiž legitimním podkladem pro rozhodnutí. Žalobce s podklady pro rozhodnutí seznámen nebyl, protože spisové značky příslušných řízení se objevily až v rozhodnutí žalovaného, jehož doručením nabylo usnesení městského úřadu právní moci; to i přes to, že sám žalobce se dovolával konkretizace údajné znalosti správního orgánu z úřední činnosti a dával najevo, že hodlá tuto sporovat. Dle žalobce žalovanému za této situace nic nebránilo, aby – hodlal-li své rozhodnutí doplnit o odkaz na konkrétní znalost z úřední činnosti – o této žalobce vyrozuměl a poskytl mu možnost ji reflektovat svým vyjádřením. To se však nestalo.
4. Žalobce konstatoval, že pokud by mu byla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, takové možnosti by využil a údajnou znalost správního orgánu z úřední činnosti by učinil spornou. Žalobce tvrdil, že spisové značky KUUK/195992/2021 a KUUK/040813/2021 vůbec neexistují, což žalobce ověřil telefonicky na podatelně žalovaného; žalobce požádal o písemné potvrzení, které následně předloží soudu. Žalobce dále tvrdil, že poslední sp. zn. KUUK/178404/2016 sice dle sdělení podatelny žalovaného existuje, avšak jím zvolený obecný zmocněnec v této věci nikoho nezastupoval. Více spisových značek žalovaný v rozhodnutí ani neuváděl. Rozhodnutí se tedy opírá o neexistující skutečnosti, údajně známé správnímu orgánu z úřední činnosti, ke kterým se žalobce ani nemohl vyjádřit.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí, že mu byla výzva městského úřadu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, ve které byl žalobce poučen o možnosti žádat nařízení ústního jednání, doručena fikcí dne 16. 10. 2023, a že zásilka byla následně dne 18. 10. 2023 vhozena do jeho schránky. K těmto skutečnostem žalobce uvedl, že zmíněnou výzvu neobdržel, neboť mu žádná takováto výzva do schránky vložena nebyla. Žalobce tvrdil, že mu Česká pošta zanechala ve schránce oznámení o neúspěšném doručení písemnosti, nebyl však již poučen ve smyslu § 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1, správního řádu, v platném znění, o nastoupení účinků fikce doručení ve lhůtě 10 dnů od uložení písemnosti, tedy nedostala se mu kvalifikovaná informace o tom, že odesílatelem je určitý orgán veřejné moci (zde městský úřad), a že s nevyzvednutím písemnosti v zákonem stanovené lhůtě (10 dnů) jsou spojeny procesní důsledky tzv. fikce doručení, zároveň mu nebyla ani uvedena písemnost vhozena do schránky, takže neměl možnost se s ní seznámit.
6. Žalobce toto poučení neobdržel, přičemž uvedené prokazuje listinou *Výzva k vyzvednutí zásilky/ Potvrzení o převzetí zásilky*, jenž mu byla poštou zanechána ve schránce. Zadní strana této listiny neobsahuje zaškrtnuté políčko s nápisem *K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky*, tedy je zcela jednoznačné, že mu nebylo uvedené poučení o právních důsledcích nevyzvednutí písemnosti provozovatelem poštovních služeb předáno, a proto nelze vyvozovat doručení této písemnosti fikcí.
7. Dle žalobce tak bylo porušeno jeho právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se ke konání jednání. Kdyby žalobci zmíněná výzva byla doručena, tak by určitě využil možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a požadoval by konání ústního jednání.
8. Žalobce dále namítl, že správní orgán vzal skutečnost, že žalobce měl řídit vozidlo pod vlivem alkoholu a kdy uvedl, že se jedná o zbytkový alkohol z večera, avšak neuvedl, o jaký alkohol se jednalo a v jakém množství, za zjištěnou toliko na podkladě úředního záznamu. Žalobce s průběhem děje, tak jak jej uvádějí policisté, zcela zásadně nesouhlasí. Postup žalovaného byl nezákonný, neboť úřední záznam nemůže sloužit jako jediný podklad k dokazované skutečnosti.
9. V další žalobní námitce žalobce zpochybnil měření alkoholu v dechu přístrojem Dräger. Žalobce upozornil, že v průběhu správního řízení tvrdil, že dechová zkouška přístrojem Dräger nebyla provedena v souladu s návodem k jeho použití (přístroj v průběhu měření – konkrétně před prvním měřením – vykazoval chybu, která nebyla obsluhou přístroje reflektována), což mohlo mít za následek nepřesný či chybný výsledek měření a jako k takovému by k němu mělo být přistupováno při hodnocení důkazů. Žalovaný mohl a měl předvolat svědky (tedy jednak zasahující policisty a jednak spolujezdkyni žalobce), tak aby byl prokázán skutečný průběh jednání. Dle žalobce tato jím vznesená námitka nebyla přesvědčivě žalovaným ani městským úřadem vypořádána a ani žádným důkazem vyvrácena.
10. Žalobce dále namítal, že předmětný přestupek nevykazuje materiální znak přestupku, čímž se žalovaný vůbec nezabýval.
11. Žalobce dále nesouhlasil s argumentací městského úřadu ve vztahu k ústnímu jednání, které se mělo konat dne 16. 2. 2023. Dle žalobce městský úřad uvedl v prvostupňovém rozhodnutí, že „z neuskutečněného ústního jednání byl vyhotoven protokol, který byl zmocněncem jako správný podepsán.“ Tento závěr dle žalobce nemá oporu ve správním spisu, neboť proti obsahu protokolu podal žalobce stížnost s odkazem na § 18 odst. 4 správního řádu, poněvadž obsah protokolu se neshodoval s faktickým stavem ústního jednání. Stejnou stížnost dle

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce podal i jeho tehdejší zmocněnec. Jako úřední osoby účastníci se ústního jednání jsou dle žalobce v protokolu označeny a podepsány jmenovitě - Bc. M. N., Bc. P. Z. a Mgr. L. T. Faktický stav ústního jednání však probíhal tak, že ústní jednání bylo zahájeno za přítomnosti úředních osob - Bc. M. N. a vedoucí odboru dopravy výše uvedeného správního orgánu, B. J. Po prokázání totožnosti a předložení plné moci k zastupování byl žalobcem zvolený obecný zmocněnec vyzván Bc. M. N. k seznámení se s výňatky několika ustanovení správního řádu. Následně po delší chvíli se slova chopila paní B. J., která žalobcem zvolenému zmocněnci oznámila, že ústní jednání přerušila a požádala ho, aby šel na chodbu a vyčkal tam, že si ho zpět zavolají. V průběhu přerušovaného ústního jednání přišly a vstoupily do místnosti další úřední osoby - Bc. P. Z. a Mgr. L. T. Po asi patnácti minutách byl žalobcem zvolený zmocněnec zavolán zpět k jednání, kde za přítomnosti úředních osob - Bc. M. N., Bc. P. Z. a Mgr. L. T. (B. J. již přítomna nebyla) mu bylo předáno usnesení, kterým se nepřipouští zastoupení na základě plné moci zmocněnce a též mu byl předán již vyhotovený protokol o ústním jednání.

12. Žalobce namítl, že obsah protokolace nesouhlasí s faktickým stavem ústního jednání, neboť paní B. J. není v protokolu o ústním jednání vůbec zmíněna jako úřední osoba jednající za správní orgán, byť to byla právě ona, která ústní jednání přerušila. Dle žalobce též v protokolu absentuje jakákoli zmínka o tom, že jednání bylo přerušeno a teprve až v průběhu přerušovaného ústního jednání dorazily další úřední osoby - Bc. P. Z. a Mgr. L. T., tedy že tyto úřední osoby nebyly přítomny po celou dobu ústního jednání.
13. Alternativně lze dle žalobce v rozhodnutí shledávat vadu, spočívající v tom, že správní orgán odkazuje na protokol o ústním jednání (podepsaný zmocněncem), který se nenachází ve správním spise. Správní orgány tedy dle žalobce nevedly řádně spis, přičemž tento deficit řádně nevysvětlily. Existuje-li protokol podepsaný zástupcem, na který správní orgán odkazuje ve svém rozhodnutí, pak je nutné, aby tento byl řádně založen do správního spisu. V opačném případě ani není zřejmé, jak mohl žalovaný přezkoumávat správnost rozhodnutí, neměl-li k dispozici protokol o jednání, o němž své závěry opíral městský úřad.

Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že v přestupkovém řízení bylo postupováno v souladu s právními předpisy, přičemž rozhodnutí obou správních orgánů vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.
15. K žalobní námitce, že se žalobce nemohl seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí o nepřipuštění jeho zmocněnce, uvedl, že žalobce měl možnost seznamovat se v průběhu řízení jak s obsahem spisového materiálu, tak navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy. Žalovaný zdůraznil, že tím, kdo nebyl připuštěn do řízení byl pouze obecný zmocněnec M. B., nikoli žalobce, který byl v průběhu řízení o nepřipuštění zmocněnce zcela pasivní, když podal pouze blanketní odvolání proti usnesení o nepřipuštění jeho zmocněnce.
16. Žalovaný připustil, že došlo k písařským chybám, pokud jde o uvedení spisových značek jiných řízení, ve kterých M. B. vystupoval jako zmocněnec. V napadeném rozhodnutí byla uvedena sp. zn. KUUK/195992/2021, ačkoli správný tvar sp. zn. je KUUK/165992/2021/30. Ve druhém případě pak v napadeném rozhodnutí byla uvedena sp. zn. KUUK/040813/2021, ačkoli správný tvar sp. zn. je KUUK/040813/2023/3. Dle žalovaného je však podstatné, že M. B. v obou těchto přestupkových řízeních vystupoval jako zmocněnec. Žalovaný dále vyjmenoval několik dalších přestupkových řízení se stejným

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zmocněncem, které byl připraven předložit na výzvu soudu. Dle žalovaného nebyl žalobce nepřipuštěním zmocněnce dotčen na svých procesních právech, neboť mu usnesení bylo zasláno a mohl si zvolit jiného zmocněnce.

17. K žalobní námitce, že žalobci nebyla řádně doručena výzva, že se může seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a požádat o ústní jednání, žalovaný uvedl, že došlo k doručení předmětné výzvy fikcí, což rozvedl, přičemž upozornil, že součástí správního spisu je doručenska dokládající fiktivní doručení žalobci. Žalovaný dále upozornil, že žalobce označil v žalobě listinu *Výzva k vyzvednutí zásilky/ Potvrzení o převzetí zásilky*, která mu údajně byla poštou zanechána ve schránce, avšak takovou listinu nepřiložil k žalobě a není ani součástí správního spisu. Žalovaný konstatoval, že stejnou námitku i spolu s listinou uplatnil žalobce již v doplněném opožděném odvolání dne 21. 6. 2023 proti rozhodnutí městského úřadu, kdy žalovaný na základě zmíněné námítky uznal odvolání za včasné a věc vrátil městskému úřadu k novému projednání.
18. K žalobní námitce zpochybňující úřední záznam ohledně průběhu silniční kontroly, žalovaný uvedl, že vycházel z listinných podkladů vztahujících se k měření alkoholu u žalobce, který naměřené hodnoty nerozporoval, nepožadoval odběr krve, ačkoli byl v tomto směru poučen policistou.
19. K žalobní námitce neexistence materiálního znaku přestupku žalovaný uvedl, že se k tomu vyjádřil již v napadeném rozhodnutí, ze kterého citoval.
20. K žalobní námitce chybné protokolace ústního jednání dne 16. 2. 2023 žalovaný uvedl, že již v napadeném rozhodnutí konstatoval, že M. B. nebyl připuštěn k ústnímu jednání, a že byl vyhotoven protokol o neuskutečněném jednání. Žalovaný doplnil, že stížností žalobce se zabýval tajemník Městského úřadu v Roudnici nad Labem, který neshledal postup úředních osob chybným či nesprávným.

Posouzení věci soudem

21. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
22. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věte druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
23. Soud připomíná, že žaloba směřovala nejen proti napadenému rozhodnutí, jehož předmětem bylo meritorní rozhodnutí o přestupku, nýbrž i proti výše zmíněnému rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2023, č. j. KUUK/093707/2023/DS/FD, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil usnesení městského úřadu o nepřipuštění M. B. zmocněncem žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného byla usnesením soudu ze dne 18. 2. 2015, č. j. 175 A 13/2024-41, vyloučena k samostatnému řízení pod sp. zn. 141 A 8/2025. V nyní projednávané věci však soud musí posuzovat i žalobní námitky směřující vůči rozhodnutí o nepřipuštění zmocněnce žalobce, jelikož se jedná o tvrzené vady přestupkového řízení, jež vyústilo ve vydání prvostupňového a posléze napadeného rozhodnutí.

24. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Soud se nejdříve zabýval žalobními námitkami zpochybňujícími nepřipuštění M. B. obecným zmocněncem žalobce.
26. Podle § 72b zákona o přestupcích *„správní orgán usnesením rozhodne o tom, že nepřipustí zastoupení na základě plné moci, pokud zmocněnec vystupuje v řízení o přestupcích v různých věcech opětovně, nejde-li o advokáta nebo jinou osobu poskytující právní služby soustavně a za úplatu podle jiného zákona.“*
27. K žalobní námitce, že bylo porušeno právo žalobce seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, soud uvádí, že zmíněné ustanovení se dle svého znění vztahuje na rozhodnutí ve věci, tedy o předmětu řízení, kterým byl v tomto případě přestupek. Zmíněné ustanovení se tedy nevztahuje na procesní rozhodnutí správního orgánu, což platí i o usnesení o nepřipuštění zmocněnce. K argumentaci žalobce, že konkrétní spisové značky správních řízení, ve kterých M. B. vystupoval opakovaně jako obecný zmocněnec, nebyly uvedeny v prvostupňovém, nýbrž až druhostupňovém rozhodnutí, pročez měl žalovaný poskytnout žalobci prostor k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, soud uvádí, že i v případě rozhodnutí o odvolání ohledně nepřipuštění obecného zmocněnce se jedná o procesní rozhodnutí, na které se § 36 odst. 3 správního řádu nevztahuje. Je tedy zřejmé, že právo žalobce nemohlo být porušeno.
28. K žalobní námitce, že dvě spisové značky uváděné žalovaným v napadeném rozhodnutí vůbec neexistují, a že třetí spisová značka sice existuje, ale M. B. v předmětném řízení nikoho nezastupoval, soud uvádí, že žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že došlo k písařským chybám, kdy uvedl správné znění spisových značek. Za podstatnou považuje soud dále tu skutečnost, že sám žalobce zpochybňoval v žalobě konkrétní spisové značky uvedené v druhostupňovém rozhodnutí ohledně nepřipuštění obecného zmocněnce s tím, že nebylo prokázáno, že by jeho zmocněnec zastupoval opakovaně v různých přestupkových řízeních, aniž by však popřel, že jeho zmocněnec zastupoval jiné osoby. Na opravu spisových značek ve vyjádření žalovaného k žalobě a uvedení dalších spisových značek řízení, ve kterých zastupoval M. B. jako obecný zmocněnec, už žalobce nijak nereagoval. Je zřejmé, že M. B. od počátku musel vědět, že zastupuje opakovaně různé osoby v přestupkových řízeních a tuto informaci od něj mohl získat i žalobce. Odvolání M. B. proti prvostupňovému rozhodnutí o nepřipuštění zmocněnce se tak soudu jeví účelové ve snaze protahovat přestupkové řízení. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem neshledal soud, že by došlo k porušení práv žalobce tím, že v napadeném rozhodnutí se vyskytly písařské chyby ve spisových značkách řízení, kde zastupoval M. B.
29. I kdyby však M. B. nebyl připuštěn jako zmocněnec žalobce neoprávněně, jednalo by se z pohledu soudu o vadu řízení, o které ve smyslu § 75 odst. 3 s. ř. s. nelze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na zákonnost, popřípadě správnost napadeného rozhodnutí, a proto by soud k takové vadě nepřihlížel. V dané věci se totiž jednalo o zastoupení obecným zmocněncem, nikoli o odborné zastoupení advokátem. Žalobci bylo doručeno usnesení o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepřipuštění jeho zmocnění fikcí a následně bylo vhozeno dne 7. 3. 2023 do poštovní schránky žalobce (viz doručenka). Obdobně rozhodnutí o odvolání ve věci nepřipuštění zmocnění bylo žalobci doručeno fikcí a následně vhozeno do jeho poštovní schránky dne 15. 8. 2023 (viz doručenka). Žalovaný zároveň rozhodnutím ze dne 7. 8. 2023 zrušil meritorní rozhodnutí městského úřadu ohledně přestupku a věc mu vrátil k novému projednání. Žalobce tak měl možnost na nastalou situaci reagovat výběrem jiného obecného zmocnění či advokáta. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce si v následném období jiného zmocnění nevybral, což však bylo jeho svobodným rozhodnutím. V průběhu dalšího řízení po zrušení předchozího prvostupňového rozhodnutí ve věci přestupku měl žalobce dostatečný časový prostor k výběru jiného zmocnění, jeho procesní práva tak byla zachována. Skutečnost, že žalobce si dalšího zmocnění nevybral, nemohla mít žádný vliv na zákonnost či věcnou správnost napadeného rozhodnutí ve věci přestupku. Soud proto neshledal námitku důvodnou.

30. K žalobní námitce, že výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a ohledně možnosti žádat ústní jednání nebyla žalobci doručena fikcí dne 16. 10. 2023 a následně vhozena do jeho schránky dne 18. 10. 2023, soud uvádí, že součástí správního spisu je doručenka žalobce týkající se předmětného doručení, ze které je zřejmé, že zásilka byla uložena na poště a připravena k vyzvednutí dne 6. 10. 2023 a následně byla vhozena do poštovní schránky žalobce dne 18. 10. 2023. Zmíněná doručenka sice není veřejnou listinou, nicméně jedná se o důkaz, kterým lze prokázat skutečnosti v něm uvedené.
31. Žalobce nebyl při doručování zásilky zastižen, protože doručující orgán postupoval dle § 23 odst. 4 správního řádu, dle kterého *„adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.“* Tvzení žalobce, že neobdržel poučení adresáta o právních důsledcích nevyzvednutí písemnosti (§ 23 odst. 5 a § 24 odst. 1 správního řádu) nebylo jakkoli prokázáno. Na předmětné doručence je zaškrtnuto, že *„adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“*. Žalobce zmiňoval v žalobě listinu *Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky*, jenž mu byla poštou zanechána ve schránce, přičemž argumentoval, že zadní strana této listiny neobsahuje zaškrtnuté políčko s nápisem *K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky*. K tomu soud uvádí, že žádnou takovou listinu žalobce soudu nepředložil a taková listina ani není součástí správního spisu. Soud se jí tedy nemohl zabývat. Soud proto vycházel z údaje na doručence, že poučení žalobci zanecháno bylo. Stejně tak neprokázaná zůstala žalobcem tvrzená skutečnost, že mu nebyla následně předmětná zásilka vhozena do jeho poštovní schránky. Soud k tomu podotýká, že samotná skutečnost, že snad žalobce nenalezl ve své schránce předmětnou písemnost, bez dalšího nevylučuje, že žalobci zmíněná písemnost byla do schránky vhozena. O vhození zásilky do schránky žalobce svědčí údaj na doručence. Při absenci jiných důkazů soud vycházel z předmětné doručenky prokazující, že došlo k doručení písemnosti fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu dne 16. 10. 2023 a následně dne 18. 10. 2023 byla zásilka vhozena do schránky žalobce, čímž získal žalobce reálnou možnost seznámit se s obsahem předmětné písemnosti.
32. I kdyby však soud připustil skutkovou verzi tvrzenou žalobcem, že nebyl poučen o následcích nevyzvednutí písemnosti, tak by soud považoval námitku žalobce uplatněnou až

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v soudním řízení za opožděnou. Jedná se o procesní záležitost – údajné pochybení při doručování v prvostupňovém řízení, a proto měl vady při doručování písemnosti uplatnit žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal pouze blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které přes výzvu městského úřadu nedoplnil. Žalovaný se tak údajným pochybením při doručování vůbec nemohl zabývat. Správní řízení je dvojstupňové, přičemž soud považuje za nepřipustné, aby se vady doručování nastalé v prvostupňovém řízení řešily v první linii až v soudním řízení, neboť při takovém postupu by se stal soud de facto třetí správní instancí.

33. Nadto soud uvádí, že případné pochybení při doručování by představovalo vadu řízení, která však neměla vliv na zákonnost či věcnou správnost rozhodnutí o přestupku. I kdyby se totiž žalobce přišel seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí k městskému úřadu a požádal by o nařízení jednání, nemělo by to vliv na rozhodnutí o přestupku, které je založeno na dostatečně zjištěném skutkovém stavu a právním posouzení. Ostatně je zřejmé, že žalobce neměl snahu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, když podal pouze blanketní odvolání ve věci přestupku, přičemž měl možnost i v průběhu odvolacího řízení nahlédnout do přestupkového spisu, čehož nevyužil. K případné vadě doručování by tedy soud nepřihlédl v souladu s § 75 odst. 3 s. ř. s. Soud proto neshledal námitku důvodnou.
34. K žalobní námitce zpochybňující úřední záznam policistů ohledně průběhu silniční kontroly žalobce soud uvádí, že správní orgány nevycházely při posouzení přestupku jen z úředního záznamu policistů, nýbrž vycházely především z listinných důkazů (tištěný výstup z přístroje Dräger Alcotest 7510, dokumenty vztahující se k přístroji – kalibrační protokol a ověřovací list). Dále žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí upozornil, že vycházel z videozáznamu o průběhu silniční kontroly žalobce, ve kterém žalobce naměřené hodnoty alkoholu nerozporoval, byl poučen o možnosti žádat odběr krve, což odmítl. Žalovaný upozornil, že z hovoru mezi žalobcem a policistou ve videozáznamu vyplynulo, že se jednalo u žalobce o zbytkový alkohol. V podrobnostech odkazuje soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodává, že soud si přehrál videozáznam, jež je součástí správního spisu a ve shodě se žalovaným neshledal, že by z videozáznamu vyplýval jiný průběh kontroly než takový, jaký je popsán v úředním záznamu policistů. Soud vypořádání dané žalobní námitky uzavírá konstatováním, že správní orgány zcela jednoznačně vycházely i z dalších důkazů než jen z úředního záznamu policistů, přičemž sám žalobce v žalobní námitce nespecifikoval, v čem konkrétně obsah úředního záznamu policistů neodpovídal skutečnosti. Námitku proto nepovažuje soud za důvodnou.
35. K žalobní námitce zpochybňující naměřené hodnoty alkoholu soud uvádí, že žalobcem tvrzená skutečnost, že přístroj Dräger před prvním měřením vykazoval chybu, která nebyla policisty reflektována, se objevuje až v žalobě. Předtím žalobce tuto námitku uplatnil v odvolání proti předchozímu rozhodnutí městského úřadu ve věci přestupku, které však bylo žalovaným zrušeno. Soud připomíná, že žalobce v odvolacím řízení týkajícím se prvostupňového rozhodnutí městského úřadu vydaného po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaným, podal pouze blanketní odvolání a nyní svou námitkou nepřipustně staví soud do role třetí instance správního řízení. Jedná se přitom o skutkovou námitku, kterou mohl žalobce uplatnit již v prvostupňovém řízení. Přesto se soud námitkou věcně zabýval. Z videozáznamu o průběhu kontroly je zřejmé, že žalobce byl seznámem s hodnotami alkoholu, které mu byly naměřeny a tyto nijak nerozporoval, a dále připustil, že se zřejmě jedná o zbytkový alkohol. Pokud žalobce měl dojem, že došlo k naměření nesprávných hodnot alkoholu, mohl a měl na tuto skutečnost upozornit při kontrole a například žádat o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odběr krve, který by mohl přesněji určit hladinu alkoholu v krvi žalobce. Tuto možnost však žalobce výslovně odmítl. Žalobní tvrzení žalobce o chybě přístroje se tudíž jeví soudu jako nevěrohodné. Navíc i kdyby soud připustil, že se snad na počátku po spuštění přístroje Dräger objevila nějaká žalobcem blíže nespecifikovaná hláška o chybě, nemůže tato skutečnost bez dalšího zpochybnit následně naměřené hodnoty. Soudu je z úřední činnosti známo, že přístroj Dräger Alcotest 7510 může signalizovat řadu chybových hlášek, z nichž jen část může mít vliv na hodnotu naměřeného alkoholu. Z úředního záznamu policistů nevyplývá, že by přístroj Dräger vykazoval chybu, kvůli které by nemohlo dojít k měření alkoholu. Výsledky zasahujících policistů či spolejzdkyně žalobce se za popsané situace nejeví přínosné. Správní orgány tudíž nepochybily, pokud je neprovedly. Ostatně žalobce v prvostupňovém ani odvolacím řízení nenavrhl provedení těchto výsledků.

36. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že žalovaný ve svém rozhodnutí nedostatečně prokázal materiální znak předmětného přestupku. K dané problematice se nejednou vyjádřil Nejvyšší správní soud, který uvedl, že trestnost správních deliktů se řídí obdobnými principy a pravidly, jakými se dosud řídila trestnost trestných činů, a proto pro trestnost jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, musí být tedy naplněna i materiální stránka deliktu. Za přestupek je považováno takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně, přičemž jde o takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti, byť i v nepatrné míře. Lze tedy vycházet z předpokladu, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Tento předpoklad by však nenastal za situace, kdy se k jednání, které naplnilo formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. V takovém případě by nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku a jednání by tak nemohlo být za přestupek označeno. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52)
37. S ohledem na právě uvedené jsou správní orgány povinny zkoumat, zdali určité jednání lze označit za přestupek, a tudíž zda došlo k naplnění nejen formálního nýbrž i materiálního znaku přestupku. Soud shledal, že naplněním materiálního znaku přestupku se žalovaný v dostatečném rozsahu zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že společenská škodlivost jednání žalobce (materiální znak přestupku) spočívala v ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích v důsledku řízení vozidla pod vlivem alkoholu. Žalovaný dále připomněl, že právní úprava v České republice vychází z tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel [§ 5 odst. 2 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu], k čemuž odkázal na přílehlavou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Soud souhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí i s tam uvedenou judikaturou. Soud dodává, že žalobce připustil při silniční kontrole, že se jednalo o zbytkový alkohol, z čehož je zřejmé, že si byl vědom skutečnosti, že určitou dobu před jízdou požil alkohol. Ve prospěch žalobce byla započítána odchylka přístroje a tzv. fyziologická hladina alkoholu v těle, přesto žalobce nadýchal alkohol, byť se jednalo o hraniční hodnoty. Samotná okolnost, že šlo o nízké hodnoty alkoholu v dechu nepředstavuje dle soudu významnou okolnost, která by ve smyslu judikatury vyloučila porušení nebo ohrožení právem chráněného zájmu společnosti na bezpečnosti silničního provozu. Soud ve shodě se žalovaným shledal společenskou škodlivost jednání žalobce, který řídil vozidlo pod (být minimálním) vlivem alkoholu. Skutečnost, že se jednalo o malé

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

množství alkoholu, pak byla zohledněna ve výši trestu. Soud proto neshledal námitku důvodnou.

38. K žalobní námitce ohledně chybné protokolace ústního jednání dne 16. 2. 2023 soud uvádí, že se jednalo o neuskutečněné jednání, které neproběhlo právě z důvodu, že se k němu dostavil jako zmocněnec M. B., který byl městskému úřadu dobře znám, a proto ho nepřipustil jako zmocněnce, o čemž téhož dne vydal rozhodnutí. Zmíněný protokol neměl žádný vliv na práva žalobce, neboť z něj pouze vyplývá, že nařízené jednání se nekonalo. Je proto vcelku zbytečné zabývat se tím, které úřední osoby jsou uvedeny v protokolu. Přesto soud k žalobní námitce, že se jednání účastnila i B. J., vedoucí odboru dopravy, ačkoli její jméno není v protokolu uvedeno, uvádí, že B. J. i další úřední osoby uvedené ve zmíněném protokolu byly oprávněnými úředními osobami v předmětné přestupkové věci, jak plyne ze záznamu o určení oprávněné úřední osoby ze dne 28. 11. 2022. Skutečnost, že se části jednání s M. B. zúčastnila i B. J., která zřejmě z pozice vedoucí pomáhala ostatním úředním osobám při řešení nestandardní situace (opakovaně zastupující obecný zmocněnec), a která není uvedena jako oprávněná úřední osoba v protokolu, není důvodem ke zpochybnění zmíněného protokolu. Soud proto neshledal námitku důvodnou.
39. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. O náhradě nákladů řízení ozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 2. dubna 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.